

UN XIC DE CASTELLS

La colla ha tornat a fer història en el món dels castells descarregant el primer carro gros. Això només és el resultat de la feina diària i constant ben feta, de la il·lusió i ambició per nous castells, sentiments que com cada any es respiren als assajos. Cal continuar aquest bon camí, cal assajar folres i cal anar pel tres (el fem o no, potser això en definitiva és el que menys importa) i per tot això, cal anar a l'assaig.

04/05/96. Festa del Barri Bellavista. La relació de la colla amb aquest barri sempre ens ha donat bons fitxatges. És per això que cada any ens hi passem. Plantem un quatre de sis net, la torre i el tres de sis i el pilar de cinc. Correcte per la gent que hi érem.

05/05/96. Festa de la Penya Espanyolista de Parets. Actuació amb més castells que públic. Tres de sis net aixecat per sota, cinc de sis, quatre i tres de set i pilar de cinc.

12/05/96. Aniversari de Sants. Juntament amb els amics de Sants i els companys de Vilafranca fem sense gaires problemes la torre, el cinc i el quatre de set, a més del pilar de cinc. Gaudim del pilar de Vilafranca i del bon ambient amb el qual sempre ens rep aquesta plaça.

19/05/96. Festa Major de l'Ascenció. Actuem amb els Castellers de Terrassa a la nostra segona Festa descarregant la torre, el cinc, el quatre amb agulla i el pilar de cinc. Gran actuació. La nota negra: la llessió d'en Ventura després dels dos intents del quatre de vuit.

09/06/96. Corpus. Plaça de l'Església. Tres i quatre de set, més el pilar de cinc fan d'aquesta la millor actuació de colla en aquesta clàssica.

24/06/96. Sant Joan a Montornès Nord. El talismà no és una cançó. És un barri que ens va evitar el pinyo de cinc més cantant de la colla. A més plantem una torre de set per treure'ns l'espina de l'any passat, el quatre de set net i el pilar. Gran ambient, bona pinya i al micro l'*speaker* més estimat de la colla.

5 de 7
descarregat a
Sabadell. Fins
i tot no el vem
moure gaire!!
Gaire més que
a Montornès,
és clar!!

30/06/96. Festa Major de Premià. Comencem aquesta doble sessió conjunta amb Barcelona amb la torre, el cinc, el quatre carregat i dos pilars de cinc. Aquestes alçades de temporada l'únic emocionat de la torre és esperar per veure si es mou o no.

30/06/96. Diada de Sant Cugat. A la tarda i després d'una migdiada col·lectiva plantem de nou la torre de set (emocionat, es va moure una mica), el quatre amb el pilar, el tres i el pilar. Per cert, aquest any anem força malament de pilars de quatre.

07/07/96. Festa Major de Polinyà. Ens trobem amb els companys de Sants en una nova plaça, per cert, molt calorosa. Tres i quatre de set. Segona llenya de la temporada amb la torre de sis carregada. Cal no arriscar tant i tirar sempre la de set. El pilaricu, com sempre de cinc.

25/08/96. Festa Major de Sant Antoni de Vilamajor. Actuar en ple agost es pot fer, encara que amb uns

mínims bastant mínims. Torre, tres i quatre de sis amb agulla a més del pilar de cinc, en una actuació on cal felicitar els de pinyes per la imaginació.

30/08/96. Cercavila Festa Blancs i Blaus. Interminable a causa d'un accident, sota la pluja aquest any el pilar és davant de la nostra exposició i de cinc. El pilar caminat, al meu parer, el millor que mai hem fet per la tranquil·litat i fermesa. Després plantem un quatre amb agulla molt justet.

01/09/96. Festa Major Blancs i Blaus. Amb Barcelona i Sants tornem a millorar com cada any la nostra actuació de Festa Major. Torre, cinc, quatre amb agulla i dos pilars de cinc. Ens acompanyen els Gegants Galí i Biscarri que per ce-

lebrar el nostre cinquè aniversari avui porten la camisa dels Xics.

08/09/96. Festa Major de Sabadell. Gaudim del primer carro carregat dels meteòrics Saballuts i dels grans castells dels Minyons, els quals ensopeguen per molt poc amb el cinc de nou. Nosaltres amb el cap al quatre de vuit fem la torre, el cinc i el quatre de set més el pilar.

11/09/96. Festa Major de Llinars. Ens acompanyen aquesta vegada els Tirallongues. S'obre de torre. La tècnica diu que avui és el dia. La decisió agafa per sorpresa a la colla que no té temps de posar-se nerviosa, i descarrega un quatre de vuit com si l'haguéssim fet quinze vegades (ni una més ni una menys). Emoció, plors, abraçades i diada pel record. Potser només fem castells per estones com aquesta. Carreguem el cinc, ja feia dies que la cosa es movia massa, i marxem ben contents amb el pilar de cinc.

